

❖ DE STER. ❖

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Ziet, de tijd is nu gekomen, waarvan door den mond van Maleachi was gesproken, getuigende dat hij (Elia) zou gezonden worden vóór den grooten en vreeselijken dag des Heeren komen zou.

Daarom zijn de sleutelen dezer bedeeling in uwe handen toevertrouwd, en hierdoor moogt gij weten dat de groote en vreeselijke dag des Heeren nabij is, zelfs voor de deur.

LEER EN VERB. 110 : 14, 16.

No. 8.

15 April 1908.

13de Jaargang.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

EEN ARTIKEL GESCHREVEN DOOR DEN PROFEET JOSEPH SMITH.

De groote plannen van God met betrekking tot de zaligheid van de menschelijke familie worden weinig verstaan door het zoogenaamde wijze en verstandige geslacht waarin wij leven. Onderscheiden en tegenstrijdig zijn de meeningen van menschen met betrekking tot het plan van zaligheid, de eischen, van den Almachtige, de noodzakelijke voorbereidselen voor den hemel, den staat en toestand van de geesten der afgestorvenen, en het geluk of de ellende, dat volgt op de handelingen van rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid in overeenstemming met hunne verschillende begrippen van deugd en ondeugd.

De Mahomedaan veroordeelt den heiden, den jood en den christen, en de geheele menschheid die zijn Koran verwerpt, als ongeloovigen, en verwijst hen allen naar de verdoemenis. De Jood gelooft dat allen die zijn geloof verwerpen en niet besneden zijn, heidensche honden zijn en verdoemd zullen worden. De heidenen zijn juist zoo vasthoudend omtrent hunne beginselen, en de Christen verwijst allen naar de verdoemenis die niet voor zijn geloof nederbuigen en zich aan zijn besluit onderwerpen. Maar terwijl het eene gedeelte van het menschelijk geslacht het andere zonder genade veroordeelt en verdoemt, ziet de groote Vader van het heelal op het gansche menschelijke geslacht neder, met vaderlijke zorg en oplettendheid. Hij beschouwt hen als Zijn geslacht; en zonder eenige van die bekrompen gevoelens die de kinderen der menschen beïnvloeden, „laat Hij Zijne zoon opgaan over boozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.” Hij houdt de teugels

van het oordeel in Zijne handen; Hij is een wijs Wetgever, en zal alle menschen oordeelen, niet volgens de bekrompen gevoelens van menschen, maar „volgens de daden in het lichaam gedaan, hetzij die goed of kwaad zijn;” hetzij die daden in Engeland, Amerika, Spanje, Turkije of Indië gedaan zijn: Hij zal hen oordeelen, „niet volgens wat zij niet hebben, maar volgens hetgeen zij wel hebben”; zij die zonder wet geleefd hebben, zullen zonder wet geoordeeld worden, en zij die eene wet hebben zullen door die wet geoordeeld worden. Wij behoeven de wijsheid en het verstand van den grooten Jehova niet te betwijfelen. Hij zal aan alle volken oordeel of genade schenken volgens hunne onderscheidene verdiensten, hunne middelen om ontwikkeling te verkrijgen, de wetten waardoor zij geregeerd worden, de middelen hun geschonken om juiste inlichtingen te bekomen en Zijne ondoorgrondelijke plannen met betrekking tot het menschelijk geslacht. En als de p'annen van God zullen geopenbaard worden, en het gordijn der toekomst weggeschoven, dan zullen wij allen tenslotte moeten erkennen, dat de Rechter der geheele aarde recht gedaan heeft.

De toestand van de christelijke natiën na den dood is een onderwerp, dat al de wijsheid en het talent van den wijsgeer en de godgeleerde heeft bezig gehouden; en het is een begrip dat algemeen is aangenomen, dat de bestemming van den mensch onherroepelijk is vastgesteld wanneer hij sterft; en dat hij of eeuwig gelukkig of eeuwig ellendig zal worden, — dat als een mensch sterft zonder eene kennis van God, hij eeuwig verdoemd zal zijn, zonder eenige verlichting van zijn straf, verzachting van zijn pijn, of de minste hoop op verlossing terwijl de eindelooze eeuwen zullen voorbijgaan. Hoe rechtzinnig dit beginsel ook zijn mag; zoo zullen wij toch zien, dat het verschilt met het getuigenis der heilige Schrift; want de Zaligmaker zeide, alle zonde en lastering zal den menschen vergeven worden; maar de lastering tegen den Heiligen Geest zal den menschen niet vergeven worden, noch in deze wereld, noch in de toekomstige wereld. Dit toont klaarblijkelijk, dat er zonden zijn welke in de toekomstige wereld vergeven kunnen worden, alhoewel de zonden tegen den Heiligen Geest niet vergeven kan worden.

Petrus met betrekking tot den Zaligmaker sprekende zeide: „Hij, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach.” I Petr. 3 : 19, 20. Hier hebben wij een verslag van onzen Zaligmaker, die tot de geesten in de gevangenis predikte; tot geesten die van af de dagen van Noach in gevangenschap waren. En wat predikte Hij hun? Dat zij daar moesten blijven? Neen, zekerlijk niet; laat Zijne eigene verklaring getuigen: „Hij heeft Mij gezonden, om te genezen, die gebroken zijn van harte; om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden

het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid." Lukas 4 : 18, 19. Jesaja zegt: „Om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten." Jes. 42:7. Dit toont zeer duidelijk dat Hij niet alleen ging, om tot hen te prediken, maar om te verlossen, of uit het gevangenhuis uit te voeren. Jesaja, getuigende met betrekking tot de rampen die over de inwoners der aarde zullen komen, zegt: „De aarde zal ganschelijk waggelen, gelijk een dronkaard, en zij zal heen en weder bewogen worden, gelijk eene nachthut; en hare overtreding zal zwaar op haar zijn, en zij zal vallen, en niet weder opstaan. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere bezoeking doen zal over de heirscharen des hoogen in de hoogte, en over de koningen des aardbodems op den aardbodem. En zij zullen samenvergaderd worden, gelijk de gevangenen in eenen put, en zij zullen besloten worden in eene gevangenis, maar na vele dagen weder bezocht worden." Wij zien dat God met alle menschen hetzelfde zal handelen; en dat zooals de menschen van voor den zondvloed bezocht zijn geworden, alle personen waarover Jesaja heeft gesproken, hun tijd van bezoek en loslating zullen hebben, nadat zij vele dagen in de gevangenis zullen geweest zijn.

De groote Jehova beschouwde al de gebeurtenissen met betrekking tot de aarde, wat betreft het plan van zaligheid, alvorens zij een bestaan kreeg, of de „morgensterren te zamen vroolijk zongen"; het verleden, het tegenwoordige en de toekomst, was en is voor Hem één eeuwigheid. Hij wist van den val van Adam, van de zonden van de menschen vóór den zondvloed, van de grootheid der ongerechtigheden die met de menschelijke familie zouden verbonden zijn; hunne zwakheid en sterkte, hunne macht en heerlijkheid, afval, misdaden, rechtvaardigheid en ongerechtigheden. Hij bevatte den val van de menschen en hunne verlossing; hij wist het plan van zaligheid en ontwierp het. Hij was bekend met den toestand van alle natiën en met hunne bestemming. Hij bestelde alle dingen, volgens den raad van Zijnen eigen wil. Hij weet den toestand van beiden, de levenden en de dooden, en heeft voldoende voorzorgen gemaakt voor hunne verlossing, volgens hunne onderscheidene omstandigheden en de wetten van het koninkrijk van God, hetzij in deze of in de toekomstige wereld. Het begrip dat sommige menschen vormen, van de rechtvaardigheid, het oordeel en de barmhartigheid van God, is te dwaas voor een verstandig mensch om over te denken. Het is bijvoorbeeld eene gewoonte voor vele van onze orthodoxe predikers, te veronderstellen dat een mensch, die wat zij noemen niet bekeerd is, en in dien toestand sterft, voor eeuwig in de hel moet blijven zonder eenige hoop:

„Voor eeuwig in ellend' en pijn,
En nooit zal daar een eind' aan zijn."

En toch is deze eeuwige ellende vaak afhankelijk gemaakt van het kleinste toeval, het breken van een schoenriem, het scheuren van het kleed van iemand, die in het werk der bediening is, of de bijzondere plaats waar een persoon woont, kunnen de indirecte middelen zijn voor zijne verdoemenis, of de oorzaak dat hij niet zalig wordt.

Ik wil eene gebeurtenis voorstellen die niet zoo buitengewoon is. Twee personen, die even goddeloos geweest zijn, die den godsdienst veronachtzaamd hebben, worden op den zelfden tijd ziek. Een hunner heeft het geluk door een persoon bezocht te worden die bidt, en hij wordt bekeerd eenige oogenblikken voor hij sterft. De andere stuurt om drie verschillende godsdienstige personen, een kleermaker, een schoenmaker en een blikslager. De blikslager moet een handsvat aan een kan soldeeren; de kleermaker moet nog een knoopsgat klaarmaken in een jas die spoedig gereed moet zijn; en de schoenmaker moet nog een stukje op de laars van iemand zetten. Geen hunner kan *bijtijds* gaan. De man sterft en gaat naar de hel. Een hunner is verhoogd in den schoot van Abraham, hij is in de tegenwoordigheid van God en geniet eeuwig, onafgebroken geluk; terwijl de ander, die juist zoo goed als hij was, in eeuwige verdoemenis, onherstelbare ellende en hopelooze wanhoop nederzinkt, omdat een man eene laars moest maken, een knoopsgat van een jas afwerken, of een handsvat aan een sauspan zetten. De plannen van Jehova zijn niet zoo onrechtvaardig; de verklaringen van de heilige Schrift niet zoo ongerijmd; noch is het plan van zaligheid voor de menschheid zoo onbestaanbaar met het redelijk verstand. Over zulke handelingen zou God verontwaardigd worden, engelen zouden het gelaat van schaamte bedekken, en ieder deugzaam, verstandig mensch zou terugdeinzen. Als menschelijke wetten aan ieder mensch naar verdienste beloond en alle schuldigen volgens hunne verschillende misdaden straft, dan zal de Heere niet wreeder zijn dan de mensch, want Hij is een wijs Wetgever en Zijne wetten zijn onpartijdig. Zijne voorschriften zijn rechtvaardiger en Zijne uitspraken volmaakter, dan die van den mensch; en als de mensch zijn medemensch volgens een wet oordeelt, en hem volgens de straf aan die wet verbonden zal straffen, zoo zal de God des hemels oordeelen „volgens de daden in het lichaam gedaan”.

Te zeggen dat de heidenen verdoemd zullen worden, omdat zij het Evangelie niet geloofd hebben, is ongerijmd; en te zeggen dat de joden allen zullen verdoemd worden die niet in Jezus zullen gelooven, zou juist zoo onredelijk zijn, want „hoe zullen zij in hem gelooven, van welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij hooren, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?” Bijgevolg kunnen noch Jood noch Heiden schuldig zijn voor het verwerpen der tegenstrijdige begrippen der Sekten, noch voor het verwerpen van eenig getuigenis, als dat van

God gezonden. Want als een prediker niet kan prediken zonder gezonden te zijn, zoo kan de hoorder niet gelooven zonder eenen gezonden prediker te hooren, en kan niet verdoemd worden voor wat hij niet gehoord heeft; en zonder wet zijnde, zal hij zonder wet moeten geoordeeld worden.

Sprekende over de zegeningen in betrekking tot het Evangelie en de gevolgen, verbonden met ongehoorzaamheid aan de verordeningen, wordt ons vaak de vraag gedaan: Wat is er van onze vaders geworden? Zullen zij allen verdoemd zijn voor ongehoorzaamheid aan het Evangelie wanneer zij het nooit gehoord hebben? Zeker niet, maar zij zullen hetzelfde voorrecht hebben dat wij hier genieten, door middel van het eeuwige Priesterschap, dat niet alleen op aarde bediend maar ook in den hemel en de wijze bedeelingen van den groote Jehova. Daarom zullen die personen, door Jesaja aangehaald, door dit Priesterschap bezocht worden en uit hunne gevangenis voortkomen, volgens hetzelfde beginsel als zij, die ongehoorzaam waren in de dagen van Noach, door onzen Zaligmaker (die het eeuwige Melchizedeksche Priesterschap bezat) bezocht en door Hem het Evangelie in de gevangenis gepredikt werden. En opdat zij aan al de eischen van God konden voldoen, werden hunne levende vrienden voor hunne doode vrienden gedoopt, en vervulden zodoende het vereischte van God, die zegt: „Zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.” Zij werden natuurlijk niet gedoopt voor zich zelven maar voor hunne dooden. Chrysostomus zegt dat de Marchionieten den doop voor de dooden uitoefenden. „Als een Katechumeen (pasbeginner) gestorven was, dan werd er een levend persoon onder het bed van den doode verborgen; dan vroeg men den doode of hij gedoopt wilde worden, en daar deze niet antwoordde, gaf de andere persoon voor hem het antwoord en zeide, dat hij in zijne plaats gedoopt wilde worden, en zodoende doopten zij de levenden voor de dooden.”

De Kerk in dien tijd was natuurlijk ontaard, en die bijzondere manier kan misschien niet juist zijn, maar het feit zelf is voldoende duidelijk in de Schriften. Paulus sprekende over dit beginsel zegt: „Anders, wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?” I Cor. 15 : 29.

Daarom was het dat zulk eene groote verantwoordelijkheid rustte op het geslacht waaronder de Zaligmaker leefde; want Hij zeide: „Opdat op u kome al het rechtvaardige bloed, dat vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon van Barachia, welken gij gedood hebt tusschen den tempel en het altaar. Voorwaar zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht.” Matt. 23 : 35, 36.

Daar zij grooter voorrechten bezaten dan eenig ander geslacht,

niet alleen met betrekking tot zichzelf maar ook tot hunne dooden, was hunne zonde grooter, daar zij niet alleen hunne eigene zaligheid veronachtzaamden, maar ook van hunne voorzaten, en daarom werd dat bloed van hunne handen geëischt. En nu de groote plannen van God hunne voltooiing naderen, en de dingen waarvan gesproken is door de profeten in vervulling zijn, daar het Koninkrijk van God op aarde is opgericht en de oude toestand van zaken is hersteld, heeft de Heere ons dezen plicht en dit voorrecht getoond, en is ons geboden gedoopt te worden voor onze dooden, aldus vervullende de woorden van Obadja, gesproken toen hij over de heerlijkheid der laatste dagen sprak. „En er zullen Heilanden op den berg Zions komen, om Ezaus abergte te richten; en het koninkrijk zal des Heeren Zijn.” Een overzicht van deze dingen doet de Schriften met waarheid overeenstemmen, rechtvaardigt de wegen van God met den mensch, plaatst de menschelijke familie op eenen gelijken voet en is in overeenstemming met ieder beginsel van rechtvaardigheid, recht en waarheid. Wij willen eindigen met de woorden van Petrus: „Want het is genoeg, dat wij den voorgaanden tijd des levens der Heidenen wil volbracht hebben * * * Want daartoe is ook den dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den Geest.”

Times and Seasons, Vol. 3, blz. 759—761.

GENOMEN BESLUITEN.

Door AMANDA K. GLEN.

Dat ik tweemaal zal denken alvorens ééns te spreken.

Als ik zal spreken dan zal het minzaam zijn.

Dat mijne gedachten over anderen edel en rechtvaardig zullen zijn.

Dat ik niemand zal veroordeelen.

Dat ik anderen zal helpen, zichzelf te helpen.

Dat ik aanmoediging zal geven.

Dat ik over gezondheid, geluk en succes zal spreken.

Dat ik alles wat edel is zal beminnen en haten wat slecht is.

Dat ik anderen als mijzelf zal eerbiedigen.

Dat ik kracht en geduld zal ontwikkelen.

Dat ik alles zal liefhebben zelfs de kruipende dieren der aarde.

Dat ik diep adem zal halen en aan gezondheid zal denken.

Dat ik zuiver voedsel, langzaam en bedaard, zal eten.

Dat ik met kennis en wijsheid vervuld zal worden door de lessen des levens.

Dat ik al mijne medemenschen zal liefhebben en geloof in samenwerking en broederschap.

The Character Builder.

DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN HET VADERSCHAP.

Een droevig gestemd gezelschap was aan de ontbijttafel gezeten in de woning van den heer Brown. De lieveling van het gezin, de oudste zoon, zou het ouderlijk tehuis gaan verlaten, om de wijde onbekende wereld in te gaan en voor zich eenen naam te verwerven.

De tijd om afscheid te nemen was gekomen. Met teederheid, die alleen eene liefhebbende moeder bekend is, drukte zij haar zoon aan het hart met eene omarming der liefde en viel toen in een stoel neer.

De vader volgde zijnen zoon naar het hek en terwijl hij hem vaarwel zeide, sprak hij: „Mijn zoon, wees goed voor mijne kleinkinderen.”

De zoon zeide: „Wel vader, ik ben nog niet eens gehuwd.”

„Dat hindert niets, mijn zoon; denk om uws vaders raad bij uw vertrek gegeven, en wees goed voor mijne kleinkinderen”.

De jonge man dacht zeer ernstig over de afscheidswaarden zijns vaders. Hij kon tot geen andere verklaring komen, dan dat zijn vader bedoelde, dat hij een eerbaar, rein, oprecht en mannelijk leven moest leiden.

Dikwijls als hij verleid werd het pad van oprechtheid en deugd te verlaten, dan waren de woorden zijns vaders hem tot waarschuwing. Hoemeer hij er over nadacht, des te meer gevoelde hij de verantwoordelijkheid van het vaderschap.

Hij erkende, dat hij ten eerste zorgen moest, de grondwet van God te houden, door zijne levenskracht aan de „kleinkinderen” zijns vaders over te geven.

Ten tweede gevoelde hij, dat hij zijn verstand rein en vrij van onreine inbeeldingen en onheilige gedachten moest houden, want een mensch is, zooals hij overdenkt in zijn hart, en zijn nageslacht zal in groote mate zoo zijn. Onreine gedachten worden gewoonlijk door onreine daden gevolgd.

Hij gevoelde, dat om zijn gedachten rein te houden, hij geen prikkelend voedsel, sterke drank of tabak moest gebruiken. Deze middelen hebben de eigenschap de hartstochten op te wekken en zouden daardoor hem verhinderen goed voor zijns vaders „kleinkinderen” te zijn.

Als de ouders van dezen jongeling hunnen zoon in zijne jeugd de heiligheid van zijn geheele wezen hadden geleerd, en hem, toen hij uit de zonnige weilanden der jeugd in de grootere velden der jongelingsjaren overging, in de verantwoordelijkheid van het vaderschap hadden onderwezen, als zij hem gezegd hadden, dat God ergens in deze schoone wereld, een rein wezen tot ontwikkeling bracht, dat hij eenmaal bij den gewijden naam van vrouw zou noemen; dat hij zijn eigen leven zoo rein en heilig moest houden als hij verwachtte, het leven van die bruid te zijn, dan zou het veel gemakkelijker voor hem geweest zijn, het verzoek van zijn vader te begrijpen.

Alleen als ouders, met heiligheid en wijsheid, hunne kinderen onderwijzen met betrekking van hunnen oorsprong en het geslachtsleven, zullen deze eene voldoende waardeering van de verantwoordelijkheid van het ouderschap bezitten, en van het verheven voorrecht en de waardigheid om „leven mede te deelen”.

Gezegd zijn de reinen van hart, want zij zullen de goddelijke gelijkenis zien in hunne kinderen in de „kleinkinderen hunner ouders.”

The Character Builder.

ONBEPAAALDE GEHOORZAAMHEID.

De hertog van Wellington gaf eens aan een zijner officieren een bevel. Deze begon hem te verklaren, dat het hem onmogelijk voorkwam, dit bevel te volbrengen. De ijzeren hertog bracht hem spoedig aan het verstand, wat hij te doen had, met deze korte worden:

„Ik vraag u niet naar uwe meening, maar ik gaf u een bevel.”

Wij moeten niet beginnen met onzen God te redekavelen en Hem te bedillen, of het wel goed en nuttig is, wat Hij ons beveelt. Hij vraagt onze meening niet. Als we Hem niet gehoorzamen, dan verlammen wij ons zelve en hinken wij door het leven, in plaats van onzen weg met vreugde te bewandelen. Het komt ons niet toe te vragen naar het *hoe* en *waarom*. Wij hebben eenvoudig zijn bevelen te gehoorzamen.

Wij kunnen ook tot een andere dwaasheid vervallen, die ik door een gelijkenis wil aanschouwlijk maken. Een soldaat heeft in den oorlog een gewichtig punt te bewaken. Natuurlijk mag hij zijn post niet verlaten. Hij hoeft echter niets te doen, dan op wacht te staan.

Veronderstel nu eens, dat hij begon te denken: ik ga ginder in het veld bloemen plukken en voor mijn overste een heerlijken ruiker maken. Dat zal hem genoeg doen!

Wat zou het loon zijn voor dien liefdedienst? Zeker zware straf, indien niet de kogel.

Er zijn ook Christenen, die allerlei goede dingen verzinnen, waar mede zij God een dienst willen doen. En dan rekenen zij nog op een belooning daarvoor! Zij hebben allerlei schoone gedachten en nieuwe programs, waarmede zij God willen dienen en helpen aan de komst van Zijn koninkrijk.

Maar het zal hun tegenvallen. God wil *gehoorzaamd* zijn, d. w. z. Hij wil, dat wij worden en doen zullen wat Hij beveelt. Hij laat niet aan onze goedkeuring over, hoe en wanneer wij Hem dienen zullen.

De trouwe dienaar is hij, die den wil Zijns Heeren doet, en niets anders; die getrouw is op de post, die zijn Heer hem heeft aangewezen.

„Blijde Boodschap.”

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

DE OPSTANDING DES HEEREN.

Het was vroeg in den morgen op den eersten dag der week. De inwoners van Jeruzalem waren ontwakende en de opkomende zon verdreef de duisternis. Maar al was het nog zeer vroeg in den morgen, zoo waren er toch reeds enkele wandelaars opweg, om het graf te bezoeken van Jezus van Nazareth, die enkele dagen geleden gekruisigd was. Droevig en treurende over het verlies van hunnen Meester, want zij waren Zijne discipelen, vervolgd en zij hunnen weg. Zij vroegen elkander hoe de steen van het graf gewenteld zou kunnen worden, daar dat verzegeld was en door Romeinsche soldaten bewaakt werd. Zij wisten het niet en toch gingen zij er heen met hunne specerijen. Plotseling sidderde en beefde de aarde, eene aardbeving had er plaats zooals bij Zijne kruisiging. Een hemelsch wezen, met een gedaante gelijk den bliksem, daalde neder bij het graf. De wachters, zeer verschrikt geworden, gingen haastig op de vlucht. De engel wentelde den steen af, en ziet, daar treedt Hij te voorschijn, die dood en graf heeft overwonnen. Heerlijk en verheven is de gedaante en houding van den grooten Overwinnaar, die nu, na de banden des doods verbroken te hebben, Zijn intocht in de wereld doet.

„De Heere is waarlijk opgestaan”, weerklinkt nu spoedig van alle zijden. Niet langer zijn Zijne volgelingen bedroefd en als zonder hope, want vele hunner hebben Hem gezien en de stem van den Meester gehoord. Ja, voorwaar Hij is de Messias en heeft Zijne belofte vervuld. Het is geen bedrog, geen zinsbegoocheling, want Hij is waarlijk opgestaan.

De Heer is waarlijk opgestaan, zij ook nu onze jubelkreet. Laat ons verheugd en dankbaar zijn. dat Hij hel en dood heeft overwonnen en Zijne opstanding luide predikt, dat er ook voor ons eenmaal eene opstanding zijn zal. Gewichtig is de opstanding des Heeren, want als Christus niet opgewekt was, dan zou ons geloof te vergeefs zijn en wij nog in onze zonden verkeeren en geen opstanding verkrijgen. Maar nu, Christus is opgewekt uit de dooden, en is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn. Ja, voorwaar, ook wij zullen eenmaal uit ons graf opstaan, want gelijk allen in Adam gestorven zijn, zoo zullen ook allen in Christus levend gemaakt worden. Zullen alle menschen met dezelfde heerlijkheid bekleed worden? Neen, wel zullen allen uit het graf te voorschijn komen, maar hunne heerlijkheid zal verschillen.

De Overwinnaar van dood en graf heeft de opstanding mogelijk gemaakt, maar aan ons is het overgelaten met welke heerlijkheid wij zullen bekleed worden. Ook in de opstanding zal alles volgens wetten en met orde geschieden en wij zullen maaien wat wij gezaaid hebben. De kennis, ontwikkeling en vooruitgang die wij in dit leven zullen deelachtig worden, zal met ons in de opstanding blijven en niet verloren gaan.

Ja, voorwaar, heerlijk en verheven is het beginsel van de opstanding der dooden; zij vervult ons harte met vreugde en hope, want wij zullen elkander eenmaal uit den dood weder ontvangen. Mannen en vrouwen zullen elkander dan omhelzen, kinderen met hunne ouders hereenigd worden en de moeder zal haren zuigeling weder aan den boezem drukken.

Ontvang onzen zwakken dank o, Overwinnaar van den dood, door Wiens lijden en overwinning wij in staat gesteld worden, onze lichamen in de opstanding weer te ontvangen. Help ons door getrouwheid aan Uw Evangelie steeds volmaakter te worden, opdat eene heerlijke opstanding eenmaal ons deel mag zijn. Uw groote naam zij eeuwig prijs en lof, want Gij zijt waarlijk opgestaan.

CORRESPONDENTIE.

Een onzer lezers verzocht ons de volgende punten in *De Ster* te beantwoorden:

„Niemand, als hij verzocht wordt, zegge: Ik word van God verzocht, want God kan niet verzocht worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt niemand.” Jak. 1 : 18. Volgens dezen tekst verzoekt God niemand en kan Zelf niet verzocht worden. In Exod. 17 : 2 lezen wij: „Mozes dan zeide tot hen: Wat twist gij met mij? Waarom verzoekt gij den Heere?” Psalm 106 : 14 zegt: „En zij verzochten God in de wildernis.” Plaatst Jakobus verzoeking en beproeving op een lijn in hoofdstuk 1 : 12; en werkte God met Satan te zamen om Job te beproeven?”

Plaatsruimte laat niet toe deze dingen uitvoerig te behandelen, maar wij geven het volgende als eene korte opheldering.

Verzoeking is een groote drang van buiten tot iemand komend, soms ook het gevolg eener innerlijke beweging, om iets te doen dat tegen onzen wil is. Gewoonlijk wordt het met betrekking tot den mensch gebruikt als aanduidende een grooten drang om iets te doen dat verkeerd of kwaad is. Het is dan een op de proef stellen. Als deze drang zeer groot is wordt het een *aanvechting*, het beginsel van strijd staat hier meer op den voorgrond.

Jakobus zegt duidelijk in vers 14 van hoofdstuk 1, dat een iegelijk verzocht wordt, als hij van zijne eigene begeerlijkheid afgetrokken en verlost wordt. Het is dus niet God die het doet. Satan, gebruik

makende van de neigingen en zwakheden des vleesches, plaatst zulke dingen op het pad van den mensch, zoodat hij aangedreven wordt iets kwaads te doen.

Als de mensch aan de verzoeking weerstand biedt, dan zal dit vermogen om weerstand te bieden steeds grooter en sterker worden en ten laatste heeft de verzoeking geen macht meer over hem. In vers 12 zegt Jakobus dit duidelijk. Wat nu *beproeving* aangaat als in dit vers voorkomende, het zegt duidelijk, dat wij door de beproeving verzocht worden. Beproeving is het kwaad dat ons op onze levensweg treft en sluit onheil, ongeluk, ramp, tegenspoed enz. in; maar heeft het bijbegrip, dat de tegenspoed dienen moet tot het op de proef stellen van onze deugd of standvastigheid. Door de verzoeking worden wij dus beproefd of getoetst, en als wij standvastig gebleven en daardoor machtiger en sterker geworden zijn, zal de kroon des levens ontvangen worden.

Het voorval met Job leert duidelijk, dat niet God maar Satan verzoekt, maar dat deze verzoeking plaats heeft onder de toelating Gods. Satan heeft in dit geval niet meer macht als God hem toestaat. Het gezegde: „Zie hij is in uwe hand, doch verschoon zijn leven,” toont dit duidelijk. Hij veroorloofde Satan Job te beproeven, maar onder zekere voorwaarden.

Wat het gezegde „God kan Zelf niet verzocht worden” aangaat, dit is onjuist en wordt door Jakobus niet gezegd. Hij zegt: „God kan niet verzocht worden *met het kwade*.” Het kwade, zonde, ongerechtigheid onz. oefenen geen drang op God uit om iets te doen wat tegen Zijn wil is, of verkeerd zou zijn. Hij is door het kwade niet over te halen, want Hij is daar boven verheven zooals de mensch zal zijn als hij de verzoeking weerstand zal bieden. (Jak. 1 : 12).

Dit beantwoordt ook het geval in de woestijn. De kinderen Israëls hadden steeds de helpende hand Gods ondervonden en gezien, maar in plaats hem door het doen hunner plichten, gebeden, gehoorzaamheid enz. om kracht en hulp te vragen in de beproevingen, die zij ondervonden; gingen zij murmureeren en wilden door het *kwade*, door twist met Mozes, opstand, verwenschingen enz. God beïnvloeden of drang uitoefenen. Maar God kan daardoor niet verzocht worden. Een aandachtig lezen van Psalm 106, Exod. 17 en Num. 20 doen dit duidelijk zien. In Exod. 17 : 7 lezen wij waarin zij den Heere verzocht hadden, door te zeggen: „Is de Heere in ons midden of niet?” Er was dus geen eerbiedig vragen, geen geloof, geen vertrouwen, maar wel een uitdaging en God antwoordde hun niet. Maar toen Mozes God in het gebed om hulp en redding vroeg kwam dadelijk het antwoord.

Met betrekking tot dit willen wij zeggen, dat sommige woorden meer beteekenis hebben dan gewoonlijk verstaan wordt en men meer naar het begrip, naar de bedoeling van het gezegde of woord moet zoeken.

DE ZUSTERS-HULPVEREENIGING.

Op 17 Maart was het 66 jaren geleden, dat de Zusters-Hulpvereeniging werd opgericht. Het had plaats 17 Maart 1842. Op dien dag riep de Profeet Joseph een aantal zusters te zamen en gaf hun onder-richtingen met betrekking tot het werk, dat zoo belangrijk geworden is in de Kerk.

De profeet Joseph raadde den zusters met elkaar vriendschappelijk om te gaan en voor de dochters van Zion als voorbeelden te zijn. Het werk der Hulpvereeniging moest niet alleen eene maatschappelijke zegen zijn, maar eene geestelijke kracht in de Kerk. De leden moesten de armen van voedsel en kleeding voorzien, de zieken en bedrukten verzorgen, maar ook geestelijke raad en troost geven. Hunne zending zou van een tijdelijken en geestelijken aard zijn.

De Zusters-Hulpvereeniging was de eerste hulpvereeniging van de Kerk. Zij was de eenigste door den profeet Joseph opgericht. Zij is getrouw aan hare roeping gebleven. Zij heeft meer dan 35.000 leden. Waar er een Wijk of Vertakking der Kerk is, daar is eene Zusters-Hulpvereeniging. En overal is haren invloed ten goede waargenomen.

Het wordt soms beweerd, dat „Mormonisme” de vrouwen verlaagt, of hen niet erkent als de gelijken van den man. Het is gebleken, dat de profeet Joseph de eerste groote vereeniging van weldadigheid in Amerika organiseerde, en dat hij de groote voorlooper is geworden op dit gebied, zooals met andere dingen het geval geweest is, waar nabootsers hem zijn nagevolgd. De Zusters-Hulpvereeniging is een levend getuigenis, dat de Kerk de gaven en hoedanigheden, waarmede de vrouwen begaafd zijn erkent, en hare gelijke verantwoordelijkheid in het werk voor de zaligheid der menschheid. Laat het herinnerd worden door de achtenswaardige vrouwen van het land, die misleid zijn geworden te gelooven dat in „Mormonisme” vrouwen slavinnen zijn; dat de groote en edele vrouwen die ruim 60 jaren geleden de Zusters-Hulpvereeniging hebben opgericht, en hare opvolgers in het werk, onder de eerste waren, om te verklaren dat vrouwen stemrecht in Amerika moesten hebben, en deel te nemen aan de nationale vergaderingen te zamen gekomen tot de bevordering van de rechten der vrouw. Dat is één van de vruchten van „Mormonisme”.

Des. News.

Wie laat opstaat, brengt zelden iets tot stand.

De waarde van iets leert men dikwijls eerst kennen, wanneer men het verloren heeft.

Uit den zoetsten wijn wordt de zuurste azijn bereid.

Beter is het een omweg te maken dan in een kuil te vallen.

DE VERANTWOORDELIJKHEID DER OUDERS.

(Overgenomen uit: „*Life and Health*”)

Het is aan de ouders overgelaten of hunne kinderen zedelijk of onzedelijk zullen zijn. Het is een misdaad voor ouders hunne kinderen onzedelijk te doen worden. Er zijn waarheden omtrent de natuurlijke geschiedenis en de gezondheidsleer der geslachten, die ieder kind moet weten op jeugdigen leeftijd — zoo spoedig als het bekwaam is te verstaan wat gezegd wordt en lang voordat het in aanraking komt met de kinderen in zijn omgeving. Hij zal die waarheden toch leeren. Het is aan de ouders overgelaten te zeggen, of dit onderricht in eene kuische taal en op een manier zal geschieden die eerbied zal opwekken voor alles wat met de schepping van het leven in betrekking staat, als zijnde te heilig om oneerbiedig besproken te worden; of dat het gegeven zal worden door straatmakers, vergezeld met al de laagheid die het kleine verstand er bij kan voegen.

Vele ouders hebben nooit hunne verantwoordelijkheid als ouders begrepen tot die uitgebreidheid, dat zij de zaak met betrekking tot onderwerpen op het sexueel gebied eenig nadenken hebben gegeven. Den kinderen wordt slechts toegestaan op te groeien en te leeren wat tot hen komt. Als ouders de daden, de gezegden en de geschriften van hunne kleine „onschulden” konden weten, dan zou het misschien hun gelaat van schaamte doen blozen.

Andere ouders, het gevaar begrijpende, zijn onbekwaam het onderwerp op eene gepaste manier met hunne kinderen te behandelen, omdat zij zelf in hunne jeugd zulke wanstallige begrippen aangaande het voorttelingsvermogen hebben ontvangen. Zij zijn beschaamd het onderwerp aan te raken en stellen het uit tot dat het kwaad gedaan is.

Sommigen mogen zich vleien met het denkbeeld hunne kinderen verwijderd te houden van bezoedeling; maar de verpleegster of een ander dienstbaar persoon kan het kwaad doen. De eenige veiligheid is gelegen in het jeugdige kind te versterken door een geschikte kennis van zijne vermogens en hoe voor zijn lichaam te zorgen.

Dit zijn misschien harde woorden, het schijnt misschien onnoodig, maar iedere ouder die dit nalaat, moet zich zelf beschuldigen van de misdaad de ontaarding van zijn kind veroorzaakt te hebben. Gij meent, uwe kinderen zijn te goed om verkeerd te gaan? Wees er niet te zeker van. Misschien kunnen zij u nu verrassen met hunne vertrouwelijke kennis van de booze zijde van dit vraagstuk. Ieder kind oud genoeg de spraak te verstaan, is oud genoeg besmet te worden, en sommigen leeren het kwaad alvorens zij spreken kunnen.

Er zijn boeken die moeders kunnen bekwamen, om de wondervolle waarheid met betrekking tot den oorsprong van het lichaam, zoo aan

het kind voor te stellen; dat het kind voor de moeder zoodanig toegenegeheid zal krijgen als het nog nooit in het verleden had. Een vertrouwen zal er het gevolg van zijn, waardoor de moeder in verbinding met het kind zal blijven, en zij zal daardoor bekwaam wezen de eerste kenteekenen van onzedelijke besmetting van buiten waar te nemen. Wat het kind van de moeder geleerd heeft, zal de vuiligheid van de straat onsmakelijk doen zijn. Dit is geen bespiegeling. Het is in vele gevallen bewezen geworden, waar de kinderen kunnen getuigen, dat zij hunne zedelijke reinheid aan de liefde en voorzorg hunner ouders schuldig zijn.

The Character Builder.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Het aantal intekenaren der „Ster” is wederom toegenomen. Broeder H. van Braak verkreeg er 2, P. Zijsling 3, T. W. Matthews 1, J. W. Howe 4, F. J. Kooijman 3, J. A. Stephenson 1, Gosse Slot 3, zuster J. Meurer 2, broeder C. N. Willemsen 2 en P. J. Klaaphaak 1.

Gedurende de maand Maart werden 10 personen gedoopt in deze Zending: 1 te Zwolle, 2 te Groningen, 4 te Luik, België, 2 te Rotterdam en 1 te Dordrecht.

Te Kampen worden nu eens per week bijeenkomsten gehouden op Zondagavond. Ouderling Dorr Marsh bericht ons dat in de eerste vergadering 40 vreemdelingen aanwezig waren. Verder schrijft hij: Wij hebben eenig succes hier gehad bij enkele familiën in het prediken van het Evangelie. Eenige dagen geleden bezochten wij eene familie, toen wij binnenkwamen vonden wij ongeveer 40 menschen op ons wachtende. Zij waren allen verlangend naar ons te luisteren, behalve een oude heer, die begon ons te bespotten en te twisten, maar zij verzochten hem te zwijgen, zoodat wij onze beginselen konden verkondigen. Eenige oogenblikken daarna kwamen er nog meer menschen binnen, zoodat de kamer stampvol was. Wij spraken gedurende ongeveer 2½ à 3 uur, en werden zeer verblijd deze gelegenheid te hebben onze getuigenissen aan zoovelen te geven. De meesten schenen daarmede wel tevreden te zijn.

In de Britsche Zending werden in de maand Maart 170 personen gedoopt. 289 Zendelingen zijn daar werkzaam. Er werden gedurende de maand een gemiddeld aantal van 1653 traktaten en 51 boeken verspreid, en 121 Evangelie-gesprekken gehouden door iederen Zending.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 26 April a.s. zal de halfjaarlijksche Amsterdamsche conferentie plaats hebben te Amsterdam; er zullen drie vergaderingen gehouden worden: 's morgens ten 10 uur, 's namiddags ten 2 uur en en 's avonds ten 7 uur, in de zaal de Wittenstraat 111.

De namiddagvergadering zal bijzonder voor de leden zijn. Allen leden en vrienden worden hartelijk uitgenoodigd deze bijeenkomst bij te wonen, en hunne vrienden meê te brengen.

Maandagmorgen zal een priesterschap-vergadering voor de zendingen worden gehouden.

AAN ONZE LEZERS.

Wij zullen de vrijheid nemen, iedere drie maanden voor onze intekenaren, die „De Ster” in Nederland of in andere landen in Europa ontvangen, een rekening in te sluiten, zoodat zij het verschuldigde bedrag weten, opdat zij dit, desverkiezende, kunnen voldoen, en de betaling voor hen gemakkelijker is, daar het bedrag dan op het einde van het jaar niet zoo groot wordt.

De lezers die „De Ster” van de zendingen ontvangen, kunnen van hen hunne rekening of kwitantie bekomen.

Met achting,

DE REDACTIE.

TWAALF GOEDE HANDELSREGELS.

De voorzitter van de Londensche Kamer van Koophandel heeft de volgende twaalf regels, die hij in zijn langdurige ondervinding proefhoudend heeft bevonden, en die hij aanbeveelt.

1. Stel u een bepaald doel voor oogen.
2. Ga recht op uw doel af.
3. Leer alle bijzonderheden van uw vak kennen.
4. Weet altijd meer dan men verwacht dat gij weten zult.
5. Herinner u, dat moeielijkheden alleen gemaakt zijn om te worden overwonnen.
6. Beschouw uw mislagen als een aansporing om u verder in te spannen.
7. Strek nooit uw hand zoover uit, dat gij haar niet terug kunt trekken.
8. Wees somtijds stoutmoedig, wees altijd voorzichtig.
9. De minderheid overwint vaak ten stotte de meerderheid.
10. Maak een goed gebruik van hersenen van anderen.
11. Luister goed, antwoord voorzichtig, besluit snel.
12. Behoud, door alle u ten dienste staande middelen, een gezonden geest in een gezond lichaam.

DEN DOOD DES HEEREN.

Jezus was aan 't kruis gestorven, 't Lichaam lag in 't graf ter neer; Al het lijden was geleden, Hier op aard' was Hij niet meer.	Niet om daar opnieuw te lijden, Maar te prediken genâ; Want ook voor gevangen geesten Stierf Hij daar op Golgotha.
Maar Zijn geest was niet verborgen In het stille, sombre graf; Neen, Zijn geest was voort getogen Naar een plaats van pijn en straf.	Ja, ook de gevangen geesten Hoorden toen des Heeren stem; En de boodschap van verlossing Werd bekend gemaakt door Hem.

„Zaligheid ook voor de dooden”
 Jubelde het geestenkoor;
 Toen het krachtig woord des Heeren
 Klonk in der gevangnen oor.

W. J. DE BRIJ.

OVERLEDEN.

Op 14 Februari 1908 is te Viersen aan den Rijn, Duitschland, overleden broeder Nicolaas Pijpstra. Hij werd geboren 30 Sept. 1888 te Groningen en was sedert 22 October 1901 een lid der Kerk.

Te Salt Lake City is 3 Maart 1908, in den ouderdom van 19 jaar, overleden zuster Maria de Gooyer. Zij werd gedoopt door Ouderling J. W. F. Meyers en in Mei 1889 te Amsterdam geboren.

Zij is eene zuster van Ouderling C. de Gooyer, werkzaam te Rotterdam.

Ouderling James H. Walker, werkzaam te Zwolle, ontving de droevige tijding, dat zijn vader op 21 Maart, na slechts drie dagen ziek geweest te zijn, is overleden. Wij hopen, dat de Geest des Heeren broeder Walker moge troosten over dit zwaar verlies door hem onderonden, terwijl hij ver van de zijnen het Evangelie predikende is.

I N H O U D :

Zaligheid voor de dooden	Blz. 117	De verantwoordelijkheid der Ouders	Blz. 129
Genomen besluiten	„ 122	In ons eigen Zendingsveld	„ 130
De verantwoordelijkheid van het Vader- schap	„ 123	Conferentie-Aankondiging	„ 131
Onbepaalde gehoorzaamheid	„ 124	Aan onze lezers	„ 131
De opstanding des Heeren	„ 125	Twaalf goede Handelsregels	„ 131
Correspondentie	„ 126	Den dood des Heeren	„ 132
De Zusters-Hulpvereeniging	„ 128	Overleden	„ 132

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.